

KNEFLICZEK (1) *sb m*

G pl knefliczk(o)w.

Sł stp, Cn brak, Linde XVI w. (ten sam przykład).

Dem. od „kneflik”; hipokor. lub iron.:

*W połączeniu szeregowym: (nagł) Vbiory iákie máią być dziećinne [...] (-). Nie więżyfz mu názbyt z młodu knefliczków/ bryżyczków pftrych łukienek iáko profięciu/ bo iáko fie thego z młodu náuczy/ [...] ták mu fie tego ná potym zázwdy będzie chciało *RejZwierc* 7.*

ZCh